

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 3

květen 2023

24. ročník

Vážení přátelé,

je hloupé nadávat na počasí, ale letošní jaro je opravdu zvláštní. Tak málo sluníčka na jaře nepamatují. Zima byla mírná a dalo by se říci, vzhledem k cenám energií, i velice milosrdná. Ale co to jaro? Co se to děje? Vždyt' není dva dny po sobě slušné počasí, a když už zasvítl sluníčko, tak jen tak na chvíli, abychom si na to náhodou nezvykli. A naše rostliny už vůbec ne! Kaktusům to až tak asi nevadí, oni si na tu svou chvíli počkají, ale pro mnoho sukulentů je jaro tou správnou chvílí, kterou není dobré promeškat. Zdá se, že letos bude pro ně velmi krátké. No ale co naděláme. Počasí vždy nějaké bylo a bude, a zatímco ve Španělsku padají teplotní rekord a příroda trpí na toto období nebyvalou žízni, u nás se úspěšně dohání srážkový deficit. Naše rostliny to sice až tak moc neocení, ale vždycky je něco za něco. A to platí i v našich životech. Je to vždy jen o tom správném úhlu pohledu a vhodném přístupu. Pak lze zvládnout cokoliv. Držme si palce, ať se nám to i letos podaří v případě našich oblíbených rostlin a ať projdeme tímto neobvyklým jarem úspěšně.

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Duben 2023	J. Vondráček – Jaro v USA	A. Berková	J. Jiška
Květen 2023	J. Bohata – Mexiko 2021/22	H. Rousová	21.5., J. Hrdlička
Červen 2023	L. Kanca – Střípky z archivu	H. Rousová	18.6. Rousovi
Září 2023	V jednání	klubová	Kolokvium

Nedělní návštěvy

Neděli po květnové schůzi jedeme na klubový zájezd, proto se na nedělní návštěvě sejdeme až o týden později, tj. 21.5. Navštívíme sbírku Honzy Hrdličky v Rokycanech. Honza je našim velmi aktivním členem, nechybí skoro na žádné klubové akci a nezkazí žádnou legraci. Ale upřímně, kdo z vás se u něj byl někdy podívat ve sbírce? Myslím, že většina z vás odpoví, že nebyl. Takže neváhejte, protože máte jedinečnou příležitost. Sejdeme se v obvyklém nedělním čase od 10 h přímo na adrese Štáhlavská 298, Rokycany. Není nutné asi zdůrazňovat, že je vhodné se domluvit ve skupinkách a jet společně autem dle vašeho vlastního uvážení.

V červnu po výstavě, tj. 18.6. navštívíme sbírku Venci a Heleny Rousových. Bohužel, jak již zajisté všichni víte, je to návštěva se smutným podtextem. I tak budeme rádi, pokud Helenu přijdete morálně podpořit a vyberete si alespoň nějakou kytku po Vencovi na památku. Kaktusová sbírka bohužel nebude mít pokračovatele a je potřeba se o rostliny do zimy postarat. Sbírka je to však rozsáhlá a tak, pokud někdo z vás má možnost převzít menší či větší část sbírky, jste kdykoliv vítáni i mimo termín nedělní návštěvy. V tom případě prosím kontaktujte některého z členů výboru nebo rovnou Helenu Rousovou a domluvte se na podrobnostech.

Společenská kronika

Někdy je tato rubrika skoro prázdná, někdy je tomu naopak. Dnes je to trochu zajímavější. Vězte tedy, že hned na začátku května slaví Říša Strejc – 80 – opravdová a neodmyslitelná duše plzeňského klubu, dlouholetý člen výboru a účastník legendární expedice za Mammillaria busonii, V těsném závěsu slaví své kulaté narozeniny Jirka Musil a Vojta Myšák (shodou okolností oba v ten

samý den, a ještě k tomu ve stejný den jako paní Jiřina Bohdalová – oba ale slaví „jen“ 50) a o pár dní později se k nim přidá se sejným výročí Filip Jelínek (50). Ale to není vše, v červnu ještě oslaví další osobnost plzeňského klubu a náš zakládající člen Vladimír Steiner 75 let a v srpnu pak Pavel Klufa 60 let.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme spoustu zdraví, pohody, samozřejmě potěšení z naší společné záliby ale hlavně, ať máte kolem sebe stále spoustu přátel a lidí, s kterými je vám fajn.

Výstava 2023

Plzeňská výstava letos bude v termínu od 10. do 14.června na našem oblíbeném místě U Zvonu a opět v rámci historického víkendu. Je tedy předpoklad, že výstava proběhne k všeobecné spokojenosti. Akce je to ale velice náročná jak organizačně, tak fyzicky. Ano, stárneme a mladých zdatných členů moc nepřibývá, ale pevně věříme, že to zvládneme, pokud se zapojíme v dostatečném počtu. Chtěli bychom Vás tedy touto cestou opět požádat, abyste výstavu maximálně podpořili, a to samozřejmě podle svých možností.

Zde je základní časový rámec výstavy:

Stavba foliáku v pátek 9. 6. od 16:45 na místě U Zvonu.

Svoz kytěk na výstavu je možný od pátku 21:00 do soboty 7:00

Ukončení výstavy: středa 14. 6. v 17:00.

Prosím počítejte všichni s pomocí při likvidaci výstavy. I malá pomoc je vítána, je potřeba nejen rozebrat a naložit foliák, ale také poklidit stoly, posbírat odpadky apod. A na to není třeba velké fyzické zdatnosti, jen trochu času navíc.

Kolokvium 2023

I letos chystáme tradiční symposium, v obvyklém termínu 2 týdny před zamykáním sezóny v Chrudimi, což letos vychází na 16. září. Opět v tradičním schématu s pátečním setkáním u předsedy a s pokračováním v sobotu od 9 hod v místě našich členských schůzí v kulturním domě JAS s burzou a blokem krátkých příspěvků na pěstitelská témata. Program bude zveřejněn v průběhu prázdnin na našich webových stránkách. Jsme potěšeni, že si do Plzně nachází cestu stále více přátel z celé republiky. Jsme potěšeni, že tito zůstávají na přednášky a nemizí ihned po burze. Jsme potěšeni, že odjíždějí spokojeni a že se do Plzně vrací. A budeme potěšeni, pokud si uděláte čas na Kolokvium i vy, naši členové. Vězte, že tato akce nemá obdoby nejen u nás. A je to doma!

Zájezd 2023

Zájezd se koná o víkendu 13. – 14. května.

Odjezd v **sobotu 13.5. v 5:30 hod od Bohemie. POZOR v 5:30 se odjíždí, přijďte včas!**

Jedeme na otevření sezóny do Dvora Králové nad Labem. V sobotu odpoledne navštívíme sbírky p.Hojného, Mikeše a Dubna. Nocleh je ve Dvoře Králové nad Labem bez snídaně. Na ubytovně je možné si v kuchyňce uvařit čaj, kávu. V neděli v 8 hodin odjíždíme do Třebechovic p.Mejstříkovi a Matoušovi. Oběd je plánován v Týništi nad Orlicí, objednan hovězí guláš s knedlíkem. Odpoledne si prohlédneme sbírky p.Richtera, Volejníka a Hodyce.

Předpokládaný návrat do Plzně ve 21 hodin.

Vzpomínky na Vaška Rouse, *21.10.1956, +4.4.2023

Vašek Rous ve své sbírce, březen 2018, foto Kuták

U Rousů, září 2013, foto Sikora

Od Vaška Rouse jsem před 15 lety odkoupil zahrádku v kolonii, se skleníkem na kaktusy, plechovou boudou, sklípkem, kompostem, třešní a jahodovými plantážemi. Vašek a jeho žena Helena tam odvedli spoustu práce a zahrádky v Plzni se vzdali po přesídlení rodiny z paneláku do rodinného domku v Klabavě. Když na zahrádku přicházím, vždy si na Vaška vzpomenu.

Luboš Kanca

Pana Rouse mám spojeného s mým vstupem do KK Plzeň. Před 20 lety koupil domek kousek od nás. V zápětí začal budovat skleník, který byl v té době největší, co jsem kdy viděl. Pozval mě na prohlídku a nabídl, že s ním mohu jet na schůzi kaktusářů. Přijmulí mě velmi hezky, přednáška super, tombola byla zpestřením, a tak mé rozhodnutí bylo jednoznačné. Zaplatil jsem si členský příspěvek a tím mě Vašek přivedl mezi kaktusáře. Vašku moc díky za nové přátele a kamarády.

Hlinovský Václav

Když se Vašek objevil v klubu, bylo to jako tsunami. Bylo ho všude plno a nechyběl na žádné klubové akci. Jako zkušený kaktusář, který ale tou dobou neměl skoro žádné rostliny, se pustil s vervou sobě vlastní do budování nové sbírky. Zároveň bylo pro něj samozřejmostí, že se ihned zapojil do klubových aktivit, pomáhal s jejich organizací a jako člen výboru zejména řadu let zajišťoval finanční záležitosti kolem výstavy. Vašku, díky za vše, zůstáváš v našich srdcích s námi.

Jirka Musil

Mám-li možnost vzpomenout na Václava, tak jedna vzpomínka je stěžejní. Mnoho let tomu nazpět, když při vášnivě diskuzi nad kaktusy na výstavě pronesl větu: "Nejhezčí květ má stejně kermesína." Myslím si, že nebyl daleko od pravdy. Každoročně si připomínám tuto větu ve chvíli, kdy se nalévají poupata kermesíny a já jen doufám, že trefím ten krátký okamžik jejich neodolatelné krásy.

Jirka Konstantinovič

Jsou vzácní ti, kteří si dokážou dělat legraci sami ze sebe. Vašek permanentně, a to často i s erotickým obsahem. Na výstavě nesouce přepravku s dospělými meláky se usmál na Helenu a pronesl: "Kdo orá pole mé, šetří pluhu mého."

Milan Douděra

S Vaškem Rousem se mi pojí mnoho vzpomínek. Jedna mi však utkvěla v paměti opravdu nadlouho. Dneska už ani nevím proč, ale musel jsem za ním v nějaké klubové záležitosti zajít na jeho pracoviště. Bylo to v budově, které dodnes Plzeňáci říkají gestapo. Musel si ke mně přijít k dozorcím, neboť i dnes je to budova, která slouží policii, pohřichu už však poněkud jiné než té válečné. Probrali jsme spolu, co jsme potřebovali a já jsem pak obdivoval široké vnitřní parapety oken jeho kanceláře, na kterých se tísnilo mnoho, opravdu mnoho dobře se vyvíjejících semenáčků. Bylo patrné, že tuto kancelář obývá Člověk. Jen mi tak prolétlo hlavou, jak se časy mění a jak to tam asi bylo jiné v těch letech čtyřicátých.

Jirka Vinař

S Vaškem Rousem jsem se seznámil, když přišel do Klubu kaktusářů Plzeň. Oba jsme bydleli na sídlišti Vinice. V té době jsem choval na balkoně rosely pestré a podařilo se mi odchovat mláďata. Vašek projevil o jedno zájem, rád jsem mu ho daroval. Vaškova manželka měla v bytě větší počet loutek čarodějnic. Některé při dotyku vydávaly zvuky a jedna se pro papouška stala osudnou. Při náletu rosely vydala zvuk, ta se lekla, spadla na záda a skonala. Další rok jsem Rousovi daroval další mláďe. Druhá rosela se s Rousovými odstěhovala do Klabavy, kde ji ochočili, a stala se součástí rodiny.

Pepík Homolka

Venca Rous byl veliký milovník Feráků, což byla jedna z věcí, která nás spojovala, takže při našich setkáních to patřilo k tomu nejčastějšímu, na co jsme při hovoru zabrousili.

Vencovi se vždycky rozzářily oči, když mi vyprávěl o tom, co mu zrovna kvete za Ferák v jeho kaktusovém chrámu a vypadal při tom vždycky, jako klouček, kterej dostal dárky k narozeninám. Byl to prostě velikej srdcař v tomto.

Pár let zpátky jsem začal psát do zpravodaje články o Ferocactusech, kde jsem se je snažil trochu představit a shrnout co je k jednotlivým kytkám důležitý a zajímavý. Venca tenkrát z toho byl fakt nadšený a povzbuzoval mě vytrvale k dalšímu psaní.

Když jsem se ale pak ze zaneprázdnění a následného nedostatku inspirace odmlčel, tak pokaždý, když jsme se viděli, končil naše rozhovory větou: "A hele dlužíš ještě ten článek o Ferácích do zpravodaje!".

Až z toho vznikl takovej náš tradiční rituál, který trval mnoho let, takže dneska, když si vzpomenu na Vencu tak mi tahle věta okamžitě naskočí hned vedle toho pohledu šťastného chlapečka ...

Myslím, že zas budu muset něco napsat, jen škoda, že už si to Venca nepřečte, ale já stejně budu vědět, že bych mu udělal radost!

Filip Jelínek

Do klubu jsem vstoupila v září 2003. Nejdřív jsem byla velmi nesmělá. Po přednášce jsem hned odešla. Ani by mě nenapadlo jet na zájezd, ale Vašek mi řekl, že se musím přihlásit. Já jsem nechtěla, protože jsem v klubu nikoho pořádně neznala, ale Vašek mi to nařídil. Na zájezdě jsem se skamarádila s ostatními a tím jsem se stala plnohodnotným členem KKP. Od té doby jsem stoprocentní. Vašku díky.

Jana Černá

Vaškovi a Heleně tak trochu vděčíme za to, že jsme se s Lenkou přestěhovali z bytu v Plzni do domku se zahrádkou v Klabavě. To byla zároveň příležitost, jak vybudovat skleník a začít se naplnit věnovat kaktusům. Pro nás byla Vaškova sbírka unikátní zejména jeho kaktusovým záhonem, kde jsme mohli obdivovat obrovské rostliny, které široko daleko nikdo neměl. Rádi vzpomínáme na jeho „posezení u sudu“, které se obvykle konalo v září.

Lenka a Henryk Sikorovi

Prátelé, kamarádi, napsali jste o Vaškovi moc pěkných vzpomínek a příhod. Určitě by byl rád. Takhle na něj budeme pořád vzpomínat.

Petr Kuták

Na hraně života: *Echinocactus polycephalus* Eng. Et. Big.

(k fotografiím na titulní a zadní straně Zpravodaje)

Echinocactus polycephalus je mezi kaktusáři pověstný velmi pomalým růstem a současně značnou choulostivostí. Pro tyto vlastnosti pro mě nebyl příliš atraktivní rostlinou. Ale jak tak jde život, člověk poznává nové a občas názor změní. Často to bývá po nějaké zásadní změně, u mě to nastalo v okamžiku poznání míst, kde tato rostlina roste.

Většina druhů kaktusů se vyskytuje v místech s doprovodnou vegetací čítající desítky až stovky druhů, stanoviště s *E. polycephalus* však sdílí jen velmi málo dalších rostlin. Keřík, bylina, tráva, zcela ojedinele i jiný druh kaktusu. Často roste zcela osamoceně, což je opravdu velmi neobvyklé. Dokáže přežít tam, kde máloco jiného. Určitě tato extrémní stanoviště nevyhledává, jen na něj zbyla. Na takových místech lze najít jedince s dlouhými i širokými trny, mnoho desítek, možná i stovek let staré.

Na místech s doprovodnou vegetací bývají exempláře *Echinocactus polycephalus* řidčeji otrněné a lze najít i mladé rostliny. Doprovodnou vegetací z „kulovitých“ kaktusů bývá *Ferocactus*

acanthodes (= *cylindraceus*), *Echinocereus engelmannii*, *Echinocereus mojavensis* a *Escobaria chlorantha* v severnější oblasti výskytu, v oblasti jižní Kalifornie pak i *Ferocactus emoryi* a *Escobaria (Coryphantha) alversonii*.

E.p. je obyvatelem Mojavské pouště, oblasti ve srážkovém stínu jihokaliifornských hor. Na většině lokalit jsou rostliny s narůžovělým otrněním, v okolí města Ridgecrest mají rostliny otrnění spíše do žluta.

Ač v domovině musí občas přežít mrazivé období, to však netrvá dlouho. Zkoušet mrazuvzdornost v našich podmínkách nedoporučuji. Není to rostlina z hor, nýbrž z pánví, menších kopců a skalisek na nich.

Nabídka semen bývá ojedinělá. Kvetoucích kulturních rostlin je pomálu a květů na nich rovněž. Proč nejsou semena ani v domovině, má důvodů více. Většina květů zůstává neoppylených a plody během dozrávání jsou vítanou potravou pro hlodavce. Stává se, že jen na několika málo procentech dozrálých plodů se urodí zralá semena. Je pak celkem pochopitelné, že s klíčením nespíchají a vyčkávají na co nejlepší podmínky.

Milan Douděra

Největší exempláře mají délku přes 70 centimetrů

Mimořádně hustá populace *Echinocactus polycephalus* společně s *Ferocactus acanthodes*

Cestování za netřesky: Španělsko

Bylo by chybou nevyužít služební cesty do Španělska, umožní-li to okolnosti. V sobotu v poledne jsem dokončil přidělené úkoly, a protože jsem již předchozí den odvezl kolegy na letiště, měl jsem nějaký čas věnovat se také mým zájmům, odlétal jsem až v neděli odpoledne. Bohužel jsem nebyl na výlety za netřesky připraven, neboť jsem měl původně odlétat již v pátek. Tedy pouze s krátkým studiem publikace **Monografias de la revista Bouteloua 4. díl** ze stránek **www.floramontiberica.org** jsem vyjel z Castellónu směrem severozápadním, kde v oblasti L'Alt Maestrat vesnice Vistabella má být výskyt zplanělých rostlin *Sempervivum tectorum*. Ovšem přesné naleziště a přírodní podmínky jsem neznal. Tedy sobotní odpoledne mohu hodnotit velmi pozitivně z cestovatelského hlediska a mohu výlet do těchto hor doporučit, avšak hledané rostliny jsem nenašel.

Večer jsem si prostudoval podrobněji stránky **stalikez.info** a vznikl docela jednoduchý, ale riskantní plán s nejistým výsledkem. Severním směrem zhruba 35 km od Barcelóny v pohoří Sierra del Montseny se nachází přírodní naleziště rostlin okruhu *Sempervivum tectorum*, dokonce jihozápadní okraj výskytu. Tedy nešlo odolat, neboť dle získaných informací jsem měl jít najisto. Plán byl jednoduchý: brzy ráno vstát, vyrazit z hotelu bez snídaně, jet 350 kilometrů na parkoviště poblíž naleziště, zdolat 200 metrů převýšení, nalézt rostliny, seběhnout z kopce, odjet zpět 90 kilometrů na letiště, vrátit auto do půjčovny, autobusem přejet na druhý terminál a odletět domů. Vše muselo klapnout, jinak bych si velmi zavařil.

Ráno jsem se před pátou leknul budíku, pro uvedení do provozuschopného stavu byla potřeba sprcha a již jsem nabral zpoždění. V půl šesté jsem zasedl za volant a vyrazil na cestu k nalezišti. Vzhledem k velice nízkému provozu na dálnici tato cesta proběhla v pořádku, i s nutnými přestávkami v řízení jsem po plánovaných 3 hodinách dorazil na místo zvané Collformic, které se nachází na úbočí hory Matagalls v nadmořské výšce 1145 metrů. Zde jsem zjistil, že místo je velice oblíbené místním obyvatelstvem k nedělním procházkám na kopec. Dokonce se zde vyskytuje kromě informačních cedulí i turistické značení, nicméně stačí jít vyšlapanou cestou směrem severovýchodním, tak jako všichni ostatní. Krátce po půl deváté jsem tedy vyrazil vzhůru. Cesta vede poměrně strmě nahoru, nejdřív se jde po kamenných plotnách, pak dubovým lesíkem, kamenitou strání s borovicemi a jalovci, následují cesta křovisky asi metr a půl vysokými. Cestu kříží vedení vysokého napětí, v tomto místě zbývá již jen asi 50 metrů výškových k prvním netřeskům. Jakmile skončí křoviska, objeví se ploché skalky a hned na té první roste pár trsů netřesků. Takže vcelku jednoduché hledání, nicméně v realu jsem se dosti zapotil, neboť jsem na zádech nesl batoh se servisní výbavou, kterou jsem se neodvážil nechávat ve voze. Vážil asi 8 kilo, kromě toho jsem dost pospíchal, na pěší část výletu jsem si vyhradil hodinu a půl, maximálně dvě. Po ¼ hodině usilovného výstupu, zpocení a ufunění, jsem ocitl na lokalitě Pla de la Barraca, v nadmořské výšce kolem 1360 metrů. U prvního kamenitého plácku mě trochu zklamal řídký výskyt rostlin, ale po chvíli jsem pokračoval po cestě dál asi 100 metrů a zjistil, že další skalka je velmi slušně porostlá netřesky ve spárách a kapsách. Souřadnice tohoto místa jsou 41°48'23.9"N 2°21'23.6"E. Bohužel jsem mohl udělat pouze pár dokumentačních fotek mobilem, na delší kochání a rozjímání nebyl čas, čekala mě cesta dolů. Po 20 minutách jsem slezl k autu; zpocení, utahaný ale uspokojený. Nyní mě čekalo 90 km k letišti, kde jsem plánoval být v poledne. To se s mírným zpožděním povedlo, i když ne zcela bez problémů. Docela jsem se opotil, když mne navigace protáhla zkratkou barcelonským sídlištěm. Ale vše dobře dopadlo dobře, auto jsem v pořádku vrátil a letadlo stihnul.

Pár slov k rostlinám, které se vyskytují v pohoří Sierra del Montseny. Jedná se o druh *Sempervivum tectorum*, který se vyskytuje na velkém areálu od Pyrenejí na západě, přes Francii po Alpy na východě a severu a Apeniny na jihu. Zde konkrétně se jedná o jihozápadní okraj přirozeného výskytu, který je v nadmořské výšce 1350 až 1700 metrů. I když se má tento druh vyskytovat i ve španělských provinciích Valencia a Castellon, je otázkou, zda se jedná o původní výskyt nebo

zplanělé rostliny. Více informací je možno nalézt ve výše zmíněné publikaci. Rostliny, které jsem našel, rostly ve spárách a kapsách horniny, která mi připomínala břidlici. Naleziště je orientováno přímo na jih, bez vyšší vegetace a možnosti stínu. Ke konci ledna zde bylo evidentně dosti sucho, což bylo vidět i na rostlinách – byly seschlé a nepřesahovaly průměr 2 cm. Místo výskytu bylo stranou od vyšlapané turistické stezky, trsů jsem našel mnoho, lokalita nevypadá ohroženě. Z leteckých snímků je navíc zřejmé, že podobných míst, vhodných pro tento druh, je v bezprostředním okolí více.

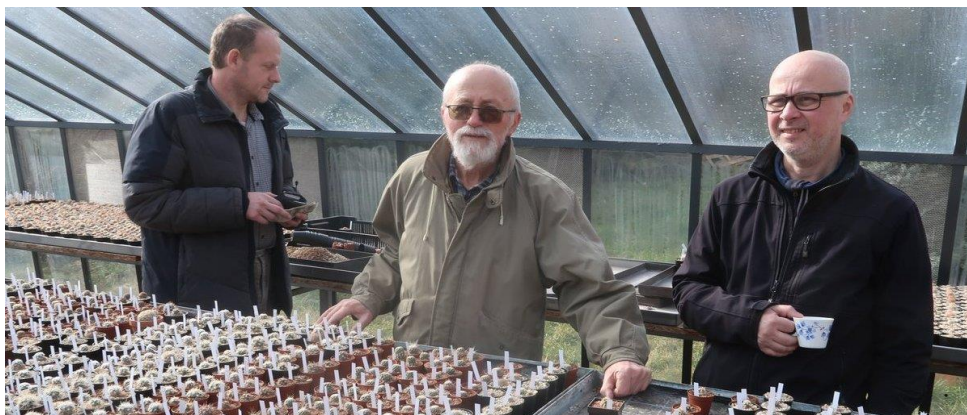
Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi pěkné a celkem snadno dostupné místo, doporučuji návštěvu každému, kdo bude mít cestu kolem. A poznámky pro ty, kteří nebudou mít cestu kolem: Použijete-li letadlo, je toto naleziště vzdáleno od centra Prahy pouhých 100 kilometrů.

Jiří Konstantinovič

Nedělní návštěva u Hájků v Třemošné, 12.3. 2023

Konečně se jaro probouzí a kaktusy začínají kvést. Je to radost. Sešli jsme se v hojném počtu a obdivovali Mílovo kaktusy ve skvělé kondici a užili si setkání a pokec nad rostlinami.

Vynášení kaktusů u Milana Kůrky, 15.4. 2023

Každé jaro chodíme pomáhat Milanovi vynášet velké kaktusy na venkovní stanoviště. Milan tomu říká: „Vynášení smrtky“. Po odvedené práci zajdeme do skleníků a hledáme první poupátka. Milan s Radkou jsou skvělí hostitelé, a tak nechybí bohaté občerstvení. Díky.

Pro ty, kdo uvažují o stavbě skleníku

Jen malý tip pro ty, kdo uvažují o stavbě „skleníku“ a rádi by použili komůrkové plexisklo, jako má třeba Jirka Musil. Pokud budete kupovat v ČR, je zde pouze jediný distributor firma Zenit, která nabízí šířky 980 nebo 1200 mm a délky až 6000 mm. Aktuální cena je přes 1800 Kč/m² včetně Trochu jsem pátral po stránkách výrobce v Německu a zjistil jsem, že i výrobce má svůj E-shop. V tomto případě nabízejí desky pouze o šířce 980 mm a délky od 500 do 2000 mm. Cena za m² je však diametrálně odlišná. Aktuálně cca 50 €/m², což je poměrně velký rozdíl. Nezkoumal jsem, zda je možný osobní odběr, ale zasílají i do ČR.

Více informací najdete na <https://www.plexiglas.de/en/home>.

Václav Kolbaba

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

Echinocactus polycephalus

Echinocactus polycephalus